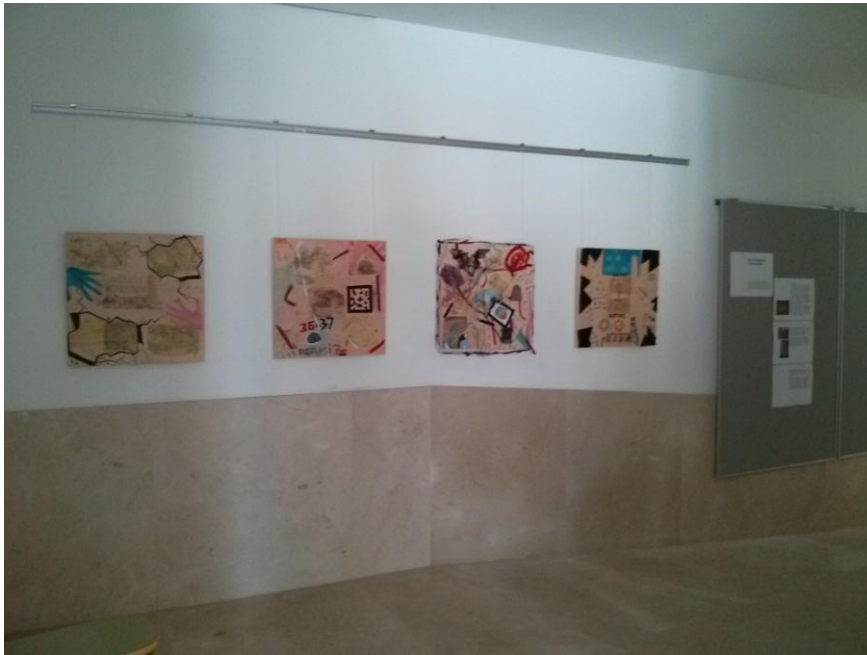

De la conquesta a l'intercanvi. Exposició a la FCE. Llocs i no-Llocs per aprendre.

De la conquesta a l'intercanvi suposa un viatge a través del temps que ens permet reescriure la relació entre dos territoris, la ciutat de Lleida i la ciutat de València. Tot comença avui, avui entès com a punt de partida d'un viatge atemporal. Jaume I reapareix en escena com a lligam entre persones però el devenir el transforma en “alguna cosa més”.

A finals del més d'Abril un grup de Valencians arriben a la ciutat de Lleida amb un objectiu: veure com a Lleida treballem a través dels recursos comunitaris. Durant aquest curs a l'assignatura de Processos i Contextos II hem trencat les parets de les aules per plantejar-nos què deixem entrar i què deixem sortir de les escoles. Aquesta discussió ens ha portat a anar més enllà de l'aula per a conèixer el territori i transformar-lo en un espai continu d'aprenentatge. Al llarg de 15 dies ens hem apropiat de la ciutat, dels seus recursos i espais. Aquest cop no anàvem a la deriva sinó que en certa manera l'aprenentatge construïa uns itineraris que moltes vegades ens va dur cap al turo de la Seu Vella, uns espai tant quotidià a la nostra vista i tant desmemoriat al nostre pensament.

El Castell del Rei es va convertir en el punt de trobada entre els nostres companys de València i nosaltres. Jaume I ens havia “unit” en el passat però no fa tant poc temps la Guerra Civil va conquerir les dues ciutats. És doncs, la pintura realitzada al Castell durant la Guerra Civil que ens situa a la València actual.

València, ciutat que exhibeix els triomfs de Jaume I però que alhora amaga i destrueix qualsevol record de la tragèdia de la Guerra Civil. Llocs de memòria i llocs de desmemòria. La nostra visita a la ciutat ens convidada a entrar en el món de l'oblit a través de la contracartografia i fer visible, d'aquesta manera, la manipulació del poder. REFUGIO. No es tracta d'una paraula silenciada sinó d'una memòria destruïda. València, capital republicana al 1937, tenia més de 60 refugis per protegir el poble dels bombardejos Franquistes. València, capital de comunitat autònoma al 2013, amaga, camufla i deixa destruir qualsevol rastre de la Guerra Civil. Podem posar rostre al no rastre? Podem posar rostre sense rastre?

Després d'aquest intercanvi podem dir que hem conegut la memòria i la desmemòria de dues ciutats, València i Lleida. I arriba l'hora de mostrar, d'exhibir, de compartir, de no deixar oblidar, de plasmar en la memòria col·lectiva el què hem après.

Ens trobem en una taula amb fotografies, plànols, pintures, dissolvent, fustes, etc. que seran el nostre mitjà per reescriure nous punts de trobada entre Lleida i València. Així doncs, aquí teniu un espai de memòria, uns mapes, una cartografia del pensament que no vol deixar caure en desmemòria el que hem après. Tingueu en compte però, que com diu Korzybski el mapa no és el territori, per aquesta raó us convidem a sortir, a participar i a recordar en el territori.